

5
me perscripserit eruditissimus Caesareae Bibliothecae Praefectus Garellius, operae pretium duco, grati etiam animi gratia, heic palam facere.

„ Pius Nicolaus Garellius

„ Clarissimo atque Eruditissimo Viro

„ D. Ludovico Antonio Muratorio

„ Serenissimi Mutinensium Ducis Bibliothecario

S. P. D.

„ **A** Equum postulas V. Cl. ut cum pridem atque iteratis vicibus de Nigellio
„ repulsam tuleris, ex eo quod a Gentilotto suum in Catalogum esset in-
„ latus, brevique in lucem edendus speraretur, nunc ipse, qui restiterim, tuas
„ apud Caesarem Augustissimum preces reviviscere faciam. Optimo, inquam,
„ jure postulas, quando, ut fert miseranda humanarum vicissitudo, tanti
„ Viri jacturam Literatorum orbis passus est, atque ea jam deciderit spe, ut fal-
„ tem tam cito exoptatis Gentilotti laboribus frui possit; nam profecto & va-
„ stum hoc Opus est, & non pauca in eo contenta, ab ipso Auctore, ut qui ad
„ fui, Caesareaeque Bibliothecae usum id confecerat, censoriam notam, si edenda
„ forent, desiderabant, ne forte teneriores quorundam aures offenderentur. Quae
„ enim antiquorum temporum memoriam suscitant, nostra hac aetate non om-
„ nia omnibus placent. Quin immo id mihi Romae etiam per literas non semel
„ innuit, demendique ea, quae viderentur, pro sua in me humanitate, amplam
„ dederat facultatem, si editionem maturare Caesari in animo esset. Verum ut
„ id oneris meo, ut ita dicam, periculo in me susciperem, vivente praesertim
„ Auctore, multa eademque gravissima argumenta dissuadebant, quae & divi-
„ nare facile potes, & prolixius heic obtrudere minime necessarium. Accedunt
„ gravissimae, quibus assidue distineor, curae; alienus praeterea ab odiosis ani-
„ mus, atque tranquillitatis amantissimus: quotidie enim versantur ob oculos
„ praeclarissimorum Virorum fata, qui in edendis aliorum Operibus iniquum
„ sane morosorum judicium experti sunt: neque nostris, qui a Bibliotheca sunt,
„ tantum otii nunc suppetit, neque si suppeteret, tam brevi tamque temere id
„ effici posset, si hanc eis velim demandare provinciam.

„ Habes, Vir ornatissime, *ὅς ἐν παροῖσι*, quae Gentilotiani Operis editionem mo-
„ rari, mortuo praesertim Auctore, quadamtenus valebunt. Verumtamen ea-
„ rum sententia, ut quidquid vel ad antiquitatem illustrandam, vel ad levandam
„ studiosorum curiositatem faciat, id nullo pacto in Bibliothecis perpetuo ita
„ adservari velim, ut blattis tineisque anno saepe suppetant epulae; sed in lucem
„ omnium utilitati proferrī, quanta potero accuratatione & diligentia studebo,
„ satagamque, ut quod promovendo ampliandoque Literatorum commodo a vi-
„ ribus ingenii deest, prompta saltem & ingenua voluntate pensetur. Ita semper
„ fui animatus, neque posthac, ubi usus venerit, ultro suadere desistam, prae-
„ sertim quum hujus instituti adeo fautorem, quinimmo dicam auctorem, ipsum
„ Augustissimum Clementissimumque Dominum meum quotidie experiar, ut num-
„ quam vota, precesque meas, quae rei literariae augmentum respiciant, inanes
„ ab ejus munificentia cecidisse viderim. Quorsum isthaec, inquires, quasi quis-
„ quam tam coecutiatur, ut de Maximi Principis erga Literas largitate dubitet,
„ ubi tot monumenta eximiae hujus gloriae supersunt? Non alia de causa, quam
„ ut me (fateor enim) expurgem, si forsan morositatis inculaveris, quod man-
„ datis antehac tuis obsequi iterato renuerim; modeste namque nec sine discrimi-
„ mine Caesaris liberalitate uti in more habeo: modo autem, quando tempus
„ ratioque suadebant, acceptis literis tuis, illico Caesarem adii, exposui, & ex-
„ posuisse exorare fuit. Quis enim tibi optimo Viro, tamque bene de re Litera-
„ ria merito, id umquam abnueret, quod nulla causa prohiberet?

„ Habeas igitur Nigellianorum Carminum exemplum, optima fide exscriptum,
„ diligenterque collatum, eodemque interea priscarum Historiarum cupidi instar
„ arrhae tui gratia recepto, de ceteris Augustae Bibliothecae monumentis spem
„ concipiant, vetusque adeo de hoc Scriptore desiderium solentur. Hac tamen
„ id tibi lege praestatur, ut nihil de Gentilotti nostri lucubrationibus interciderit;
„ sed quod ipse huic Opellae praeposuerat judicium, ea religione, qua ex Au-
„ gusta Bibliotheca Commentariisque Gentilotianis emittimus, purum putum
„ Praefationis loco typis mandetur. Hoc enim modo per Augustissimi Caesaris
„ munificentiam nihil de Gentilotti dignitate atque gloria imminutum, factum-